

‘Vijf zetels zijn straks heel goed mogelijk’

AMERSFOORT - 2011 was voor partijoprichter en BPA-fractievoorzitter Hans van Wegen een bizar jaar. Precies één jaar na de verkiezingen van maart 2010 waaruit zijn Burger Partij Amersfoort met maar liefst zeven zetels als grootste tevoorschijn was gekomen, had hij door interne strubbelingen nog maar één zetel in de Amersfoortse gemeenteraad over: zijn eigen. Maar 2011 was ook het jaar waarin Van Wegen het gelijk aan zijn zijde kreeg wat betreft zijn kritiek op de ambtelijke organisatie, én het jaar waarin hij de fundamenten legde om zijn - door niet iedereen nog even serieus genomen - doelstelling voor 2014 te halen: opnieuw de grootste partij van Amersfoort worden.

door André van der Velde

Hans van Wegen en Ruud Schulten luisteren begin maart naar de persverklaring van Smit, Van Vliet en Roelé.

Raadsleden Onno Roelé, Raphaël Smit en Gerard van Vliet (vlnr.) maken begin maart bekend uit de BPA-fractie te stappen.

„Het was inderdaad een zeer lastig jaar”, erkent Hans van Wegen (62) in zijn woning in de Stovestraat. „Als je eigen mensen - je eigen gezinsleden - je een streek flikken om de partijfinanciën over de afgelopen zes jaar ter discussie te stellen, dan schrik je. Vooral ook omdat zij allemaal zelf deel uitmaakten van de fractie en met alle financiële jaarverslagen hebben ingestemd. Dat was een enorm koude douche. Een aanval van buitenaf kan ik mij nog voorstellen, maar dit was buiten elke proportie”, zegt hij terwijl hij vanuit de woonkamer een paar passen zet om in de keuken een kop koffie te maken.

BPA-raadsleden Gerard van Vliet, Raphaël Smit en Onno Roelé verlieten begin 2011 de fractie en partij om samen verder te gaan onder de naam Groep Van Vliet (Amersfoort Anders). Ze hadden ‘gesjoemel met partijfinanciën’ binnen de BPA aan de kaak gesteld en dat gemeld aan burgemeester Lucas Bolsius. Die deed vervolgens aangifte en sindsdien ligt de zaak in handen van Justitie.

„Dit was gewoon achterbaks, laf en schofterig gedrag”, roept Van Wegen vanuit de keuken, luid boven het geruis en gepruttel van het koffieapparaat uit. Enige tijd na de aangifte door Bolsius deed de BPA-voorman trouwens zelf bij de politie aangifte tegen Van Vliet en Smit wegens laster en smaad.

Omdat eind 2010 al twee andere leden (Kees Kraanen en Sieta Koet) uit de fractie waren gestapt, bleef Van Wegen, nadat ook Ruud Schulten de fractie had verlaten, alleen achter. „In acht jaar tijd waren we van nul naar zeven zetels gegroeid en de grootste partij geworden. Dat was een unieke prestatie, nog nooit eerder vertoond”, zegt weer hij terug in zijn woonkamer. „En ja”, vervolgt hij met een wrang lachje, „het is ook heel bijzonder dat dat in een jaar tijd naar de filistijnen is geholpen. Hoe? Door de geheime agenda van Gerard van Vliet en Raphaël Smit. Het begon met de kritiek op onze eigen wethouder, Ben Stoelinga. Ze maakten hem elke fractievergadering knettergek door niet akkoord te gaan met het coalitieakkoord. Elke, ook door hen onderschreven, afspraak werd bediscussieerd. Dat leidde helaas tot het vertrek van Stoelinga.” Terugkijkend op die periode denkt Van Wegen heel goed te weten waarop Van Vliet en Smit uit waren. „Mijn conclusie is dat zij zelf wethouder wilden worden.”

Van Wegen spreekt overigens niet meer met Van Vliet en Smit. Met Schulten deelt hij de fractiekamer. „Ruud stapte om principiële redenen lopende het onderzoek uit de fractie. Ik wacht ondertussen gewoon het onderzoek af, met positieve spanning en een goed gevoel zelfs”, zegt hij zelfverzekerd en neemt een slok koffie.

Ondanks de interne problemen, noemt Van Wegen 2011 voor zijn partij een succesvol jaar. „We hebben een motie ingediend om het mandaatregister buiten werking te stellen. Die motie werd verworpen, maar is een aantal weken later door het college overgenomen.” Dat hij daarvoor niet de credits heeft gekregen, boeit hem niet. „Zo werkt

‘Het Eemhuis wordt straks een betonnen flop van zo’n 60 miljoen euro’